

Universitätsbibliothek Paderborn

Talio, Sev Metiens Et Remetiens Mensvra

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1650

§. 4. Veniam dantes homini, veniam impetrare apud Deum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52346](#)

in mendici schemate exhibuit, lex tamen illa est generalis, extenditq; se se ad omnia, quæ alijs præstamus, etiam alia, quā misericordiæ opera. Ait enim: *Omnia, quæcumq; vultis.* Matth. 7°
ut faciant vobis homines, & vos facite illis. 12°
Hæc est enim lex & Propheta, hoc est, summa
totius legis, & Prophetarum.

§. IV.

Veniam dantes homini, veniam impetrare apud Deum.

Talionem petere nos jussit Seruator etiam tunc, quando docuit sic orare: *Dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris.* Si enim dimiseritis hominibus peccata eorum: dimittet & vobis Pater vester celestis delicta vestra. Si autem non dimiseritis hominibus, nec Pater vester dimittet vobis peccata vestra. Cuius consolabile exemplum recitat Blasius Melanesius, & post eum Baronius, de Ioanne Gualberto, adhuc sæculari, qui postea sanctissimus Abbas ac pater monachorum Vallis umbrosæ fuit. Is enim inimicitarum ac irarum parentis non minus, quam facultatum hæres incidit aliquando Domini in hostem interfectoremq; propinqui sui, 1051. 1. cuius diu exoptauerat interitum, loco tam angusto, ut neuter posset de via deflectere.

Blas. Melanes. in vita eius apud Sur. 12. Iul. & Baron. tom. II. ad Anno

38 Cap. III. An sit virtutum quoq;

Ibi enim uero inimicus ille in geminis angustijs animi & viæ fuit. Atq; ut augeretur periculum, etiam inermis erat. Quid igitur aliud expectare poterat, nisi ut miserandum in modum trucidaretur? In summo discri mine, ad clementiam confugit. Nam ex equo desiliens, humi se prostrauit, junctisque manibus supplex petijt, sibi, ob Christi crucifixi amorem, veniam dari. Ioan. Gualbertus, auditio crucifixi nomine percussus, cogitauit utique illud: *Si non dimiseritis hominibus peccata, nec pater vester dimittet vobis peccata vestra.* Quamobrem amore illius, qui in cruce dixit: *Pater dimitte illis: non enim sciunt, quid faciunt,* pacem illi obtulit, iussumq; è terra surgere in columnam liberumque dimisit. Ab hoc facto Ioannes deinde intravit in templum S. Miniati, quod nunc arce Florentinæ ciuitatis obducitur, ante Christi crucifixi imaginem genua flexit, ibique & ipse supplex veniam suorum peccatorum flagitauit. Et mira res accidit. Vedit enim manifestè in cruce pendentis ligneum caput moueri, atque ad se inclinari, tamquam vicissim ignoscentis, aut gratias agentis, quod pro eius amore ac pietate in Redemptorem iurato hosti pepercisset. Ad dit

Matth. 6.

15.

Luc. 23.

34.

dit Author: *Hodieq₃, hoc est, post annos quin-
gentos adhuc visitur, & pie colitur sacra illa
Christi crucifixi statua: cerniturq₃ ad facti me-
moriā sempernam etiam nunc caput eius
exorrecta fronte motum longius a ligno, cui sus-
fixa est, non ingravati morem demissum, sed
eius potius, qui amicum benignè salutet, illiq₃
præstitum officium gratuletur. Quām verè igi-*

tur dixit Dominus ac Iudex noster: Si di- Matth. 6.
miseritis hominibus peccata eorum; dimittet &c. 14.

vobis Pater vester cælestis peccata vestra? Quæ
in finem & S. Cyprianus ait: Praclara &
diuina res salutaris operatio, solatium grande
credentium, securitatis nostræ salubre præsidium,
mosyna-
munitum spei, tutela fidei, medela peccati.

Recte igitur D. Augustinus ait: Quotiescumque Natalem Domini, aut reliquas solennitates celebrare disponitis, odium velut venenum mortiferum de corde vestro repellite; & tanta nica i. Ad sit in vobis charitas, que non solum usque ad amicos, sed etiam usque ad inimicos perueniat, ut securè possitis dicere in oratione Dominica, dimitte nobis debita, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris. Nam qui scit, se vel unum hominem odio habere, nescio si ad altare Domini securus possit accedere, cum præcipue Ioannes Euangelista terribiliter clamet, & dicat: Qui Iean. 2. 15.

C 4 fratrem

40 Cap. III. An sit virtutum quoq;₃

fratrem suum odit, homicida est. Nam uestrum
est iudicare, utrum homicida, antè, quam pæ-
nitentiam agat, presumere debet Eucharistiam
accipere. Similia scribit S. Hieronymus ad
Castorinam, & D. Gregorius in Iob. Quo-
rum ille ait: *Quid agemus nos in die iudicij,*
super quorum iram non unius diei, sed tantorum
annorum sol testis occubuit? Dominus loquitur
in Euangelio: *Si offers munus tuum ad altare,*
ibiq;₃ recordatus fueris, quia frater tuus habet
aliquid aduersum te, relinque ibi munus tuum
ante altare; Et vade, reconciliari priùs fratri
tuo, Et sic offeres munus tuum ad altare. At S.

S. Greg.
l. 10. Mo-
ral. c. 18.
Matth. 5.
23.

Gregorius ait: *Contra institutionem postula-
tionis, conditionem posuit pietatis, dicens: Di-
mitte nobis debita nostra, sicut Et nos dimitti-
mus debitoribus nostris;* ut profecto bonum, quod
à Deo compuncti petimus hoc primum, cum pro-
ximo conuersi faciamus.

§. V.

*Misericordiam Et liberalitatem misericordia
& liberalitate compensari.*

Ad misericordiæ talionem particulatim
pertinet illa quoq;₃ promissio: *Beati miseri-
cordes, quoniam ipsi misericordiam consequen-
tur.* Quamquam & hoc de omni misericor-
diæ generè potest intelligi, teste D. Hiero-
nymo

S. Hiero-
nym. ep.
36.